

IMPACT MEETING COACHING

Op 7 november 2025 vond in Utrecht de Impact Meeting Coaching plaats. Tijdens deze Impact Meeting stonden netwerken, het uitwisselen van kennis en ervaring, en samenwerking tussen onderzoekers en coaching professionals centraal. Met een groep van ruim 20 betrokken en enthousiaste coaches, psychologen, onderzoekers en alles daar tussenin, gingen we tijdens een World Café in gesprek over drie thema's: 1) onderzoeksvragen voor de toekomst; 2) bruggen bouwen tussen wetenschap en praktijk en 3) coaching in breder maatschappelijk belang. Tijdens de verschillende rondes werden deelnemers gefaciliteerd door de organisatoren van de dag, Lara Solms (Universiteit van Amsterdam, Arbeids- en Organisationspsychologie), Johan Lataster (Open Universiteit, vakgroep levenslooppsychologie) en Eefje Rondeel (Open Universiteit, vakgroep levenslooppsychologie).

Stuur ons een berichtje:
Lara Solms: l.solms@uva.nl
Johan Lataster: johan.lataster@ou.nl
Eefje Rondeel: eefje.rondeel@ou.nl

THEMA 1 ————— onderzoeksvragen voor de toekomst

De highlights die naar voren kwamen bij het thema onderzoeksvragen voor de toekomst waren onder andere de noodzaak om meer aandacht te besteden aan het onderliggende proces van coaching in plaats van alleen aan de uitkomsten. Ook werd besproken hoe AI en technologie de effectiviteit en het proces van coaching kunnen ondersteunen of beïnvloeden. Tot slot was er aandacht voor coaching in groepsverband en het beter leren begrijpen van de sociale dynamieken die daarbij een rol kunnen spelen.

THEMA 2 ————— bruggen bouwen tussen wetenschap en praktijk

Bij het thema bruggen bouwen tussen wetenschap en praktijk kwamen onderwerpen naar voren zoals het beter betrekken van coaches bij het gehele onderzoeksproces, het belang van toegankelijkheid en taal bij het delen van onderzoeksresultaten en het creëren van zogenoemde learning networks, waarin wetenschappers en mensen uit de praktijk op een structurele manier kennis kunnen blijven uitwisselen.

THEMA 3 ————— coaching in breder maatschappelijk belang

Bij het thema coaching in breder maatschappelijk belang werden onderwerpen besproken zoals een betere integratie van coaching in de reguliere (mentale) gezondheidszorg, de vraag hoe coaching breder beschikbaar kan worden gemaakt en aandacht voor de impact van coaching voorbij het individuele niveau. Denk aan het 'ripple effect' van coaching voor de bredere sociale omgeving van de coachee: het idee dat de coaching indirect ook invloed kan hebben op naasten zoals een directe collega of partner thuis. In de bijlage is een uitgebreidere uitwerking te vinden van de resultaten uit het World Café.

Ook was er een 'marktplaats' waar deelnemers konden aangeven waar zij naar op zoek waren en wat zij te bieden hadden. Denk bijvoorbeeld aan bepaalde kennis of een specifiek netwerk. Deze opzet faciliteerde de mogelijkheid voor verdere uitwisseling tussen deelnemers. Daarnaast was er volop ruimte om informeel met elkaar in gesprek te gaan tijdens de lunch en de borrel. Het enthousiasme, de verschillende achtergronden en perspectieven van alle deelnemers maakten dit tot een erg geslaagde en energieke dag.

De Impact Meeting Coaching kwam tot stand door een subsidie van de WAOP (Werkgemeenschap Arbeids- en Organisationspsychologie) en NOBCO (Nederlandse Orde van Beroepscoaches) en werd georganiseerd op een studiecentrum van de Open Universiteit te Utrecht. Door het stimuleren van meer dialoog en samenwerking tussen wetenschap en praktijk kan toekomstig onderzoek naar coaching beter aansluiten bij de vragen uit de praktijk en kan nieuwe kennis op een toegankelijker manier worden vertaald naar de coachingspraktijk.

Inmiddels is op LinkedIn de groep "Learning Network Coaching" opgericht om de samenwerking tussen onderzoekers en coaching professionals voort te zetten.

BIJLAGE WORLD CAFÉ INZICHTEN

Onderzoeksvragen voor de toekomst

Uit de gesprekken kwam naar voren dat er in de toekomst niet alleen onderzoek moet worden gedaan naar de uitkomsten van coaching, maar ook naar het onderliggende proces. We willen dus niet alleen weten of coaching effectief is, maar ook welke methoden en technieken bijdragen aan die effectiviteit. Door deze inzichten kan de effectiviteit van coaching worden vergroot, bovendien kan nieuwe kennis over deze methoden bijdragen aan innovatie voor de beroepspraktijk.

Verder was er aandacht voor de rol van technologie en AI in onderzoek naar coaching: in hoeverre kunnen deze ontwikkelingen bijdragen aan de effectiviteit van coaching? Wat zijn hierbij de kansen of juist hindernissen? Ook gaven deelnemers aan dat het belangrijk is om bij onderzoek naar de effectiviteit van coaching rekening te houden met de context waarin coaching plaatsvindt. Denk bijvoorbeeld aan de organisatie die de coaching (intern of extern) implementeert, de organisatiecultuur, of de rol van de leidinggevende. Daarnaast werd het verschil genoemd tussen coaching en gerelateerde begeleidingsvormen zoals de manager als coach, en in welk opzicht deze vormen vergelijkbaar zijn met coaching door externe coaches.

Een ander onderwerp dat werd besproken als het gaat om onderzoeksvragen voor de toekomst is meer aandacht voor theoretische modellen die ons kunnen helpen bij het begrijpen van de effectiviteit van coaching. Deelnemers gaven daarnaast aan dat onderzoek zich meer mag richten op vragen die de professionalisering van coaching kunnen versterken. Denk bijvoorbeeld aan onderzoek naar coach competenties.

Tot slot werd benoemd dat coaching momenteel vooral gericht is op het individu, deelnemers vragen zich af of er meer aandacht zou moeten worden besteed aan onderzoek naar coaching voor groepen, en in hoeverre coaching bijdraagt aan sociale dynamieken, zoals verbondenheid.

Bruggen bouwen tussen wetenschap en praktijk

Deelnemers gaven aan dat een andere manier van onderzoek doen naar coaching een betere samenwerking tussen wetenschap en praktijk kan bewerkstelligen. Bijvoorbeeld door coaches meer te betrekken bij het onderzoeksproces, door hen bijvoorbeeld ook mee te laten denken over het doel van het onderzoek en de onderzoeksofzet, of hen zelf onderzoek te laten doen in hun eigen praktijk. Ook geven deelnemers het belang aan van kwalitatief onderzoek, als verrijking op de doorgaans dominante, overwegend cijfermatige insteek. Casuïstiek, gesprekken, interviews en actieonderzoek kunnen helpen om een beter beeld te schetsen van wat er gebeurt tijdens een coachtraject en wat coach en coachee ervaren.

Een ander onderwerp dat vaker terugkwam was de toegankelijkheid van wetenschappelijke kennis over coaching. Het is belangrijk dat de manier waarop over onderzoek wordt gecommuniceerd laagdrempelig is, en er gebruik wordt gemaakt van begrijpelijke taal. Onderzoekers zouden hierin ook beter moeten worden getraind of bij worden begeleid, bijvoorbeeld door meer aandacht voor wetenschapscommunicatie op universiteiten.

Daarnaast zouden onderzoekers niet alleen nieuwe resultaten moeten delen over onderzoek naar coaching, maar ook aandacht moeten hebben voor het zogenoemde 'debunking', waarin er aandacht is voor communicatie over inmiddels achterhaalde theorieën en methoden die niet langer betrouwbaar of valide lijken te zijn maar nog wel worden gebruikt in de coachingspraktijk.

Deelnemers gaven ook aan dat een meer structurele samenwerking tussen wetenschap en praktijk belangrijk is, zoals bij een learning community, waarbij mensen uit onderzoek en de praktijk ervaringen uitwisselen in een bestaande community. Er vindt daarin uitwisseling plaats tussen wetenschap en praktijk, bijvoorbeeld door regelmatige bijeenkomsten en door mensen uit de praktijk ook te betrekken bij communicatie over onderzoek.

Coaching voor breder maatschappelijk belang

Deelnemers gaven aan dat coaching beter geïntegreerd zou moeten worden in de reguliere (mentale) gezondheidszorg. Momenteel lijkt er een grijs gebied te ontstaan waarin coaching en andere vormen van hulpverlening naast elkaar bestaan zonder optimaal op elkaar te zijn afgestemd. Dit kan beter, maar dit vraagt onder andere om concreter beleid en kadering. Idealiter ontstaat er een toegankelijker en efficiënter systeem waarin mensen sneller de juiste vorm van hulp kunnen vinden.

Daarnaast zou coaching, maar ook psychologie en mentale gezondheidsvaardigheden, een vanzelfsprekende plek moeten krijgen in opvoeding en onderwijs. Door kinderen en jongeren al in een vroeg stadium kennis te laten maken met persoonlijke ontwikkeling, ontstaat er een stevig fundament op het gebied van welzijn en ontwikkeling.

Ook de democratisering van coaching wordt gezien als een relevant onderwerp. De toegang tot coaching is niet voor iedereen hetzelfde. Onder andere financiële drempels en verschillen in informatievoorziening kunnen hierbij een belangrijke rol spelen. Het is belangrijk dat coaching beschikbaar wordt voor de mensen die er het meest baat bij hebben. De vraag is of dat momenteel het geval is.

Verder mag er volgens de deelnemers meer aandacht komen voor de bredere sociale impact van coaching, "beyond the individual". Dit kan bijvoorbeeld door tijdens coaching bewuster aandacht te hebben voor het sociale netwerk van de coachee, zoals gezin, werk en gemeenschap. Effectmetingen zouden hier ook op kunnen aansluiten door niet alleen gericht te zijn op individuele uitkomsten, maar ook op het bredere "ripple effect" dat coaching kan hebben. Het sociale netwerk van de coachee zou bijvoorbeeld betrokken kunnen worden in effectmetingen.

Tot slot zouden beroepsorganisaties een duidelijker standpunt kunnen innemen over de maatschappelijke rol van coaching. Wanneer coaching voornamelijk wordt gepositioneerd als individuele toepassing, bestaat het risico dat coaching bijdraagt aan verdere individualisering.